

[Hanne Andersen]

At fortsætte med betaling for hjemmehjælp er stadig en fortsættelse af administration og planlægning på grund af 4 kr. Administrationen kan end ikke betales af de 4 kr. Lad os nu begynde på afbureaukratiseringen!

Vi havde gerne fortsat ældrepakkesamarbejdet til glæde for de ældre, men samarbejdet skal være troværdigt. Der må være sikkerhed for, at aftaler holder, og vi har ikke den sikkerhed. Det kan regeringen sikkert godt leve med; det værste er, at de ældre også må leve med usikkerhed.

Vi troede, regeringen vidste, hvad den ville for to år siden. Vi troede, at regeringen havde en ældrepolitik. Vi tog fejl, og det gjorde de ældre også. Det er i hvert fald ikke ældrepolitik at hugge en hæl og klippe en tå for bedre at få finanslovsskoen på. Vi venter spændt på, om regeringen har en social perspektivplan. Vi venter på at se linien i regeringens ældrepolitik og socialpolitik.

Der har været flere bud fra regeringen. Der har både været regeringsforslag og forslag fra regeringspartierne, men desværre har der ikke altid været sammenfald. Der har været ideer om at suspendere dyrtidsreguleringen, spare på boligydelsen til de ældre, beskære tilskud til den kollektive trafik, om at medicin skal være dyrere for pensionister, der ikke kan få medicinkort, og at hjemmehjælp fortsat skal betales.

Begrundelsen for at fortsætte betaling for varig hjemmehjælp er, at betaling vil dæmpe efterspørgslen. Det er pudsigt nok samme begrundelse, der bruges, når medicinpriserne stiger. Hvis medicinen bliver dyrere, falder forbruget, patienten bliver rask. Hvis egenbetalingen fortsætter for hjemmehjælp, bliver pensionister og syge åbenbart lette til bens, selvhjulpne, behøver ikke hjælp. Nej, så let er det ikke.

Tværtimod ved vi – og det gennemgik vi også under behandlingen i december – at det koster flere offentlige kroner. Den dyrere hjemmesygepleje uden egenbetaling vil blive brugt i højere grad. Plejehjem og sygehuse kommer også ind som betaling og som middel, men det er jo andre konti, der betaler omkostningerne. At vi taler om samarbejde på tværs af sektorer, fører ikke så vidt, når lovgivningsarbejdet ikke bærer præg af, at der netop også skal ske et samarbejde på tværs af sektorerne.

Socialdemokratiet kan naturligvis ikke støtte dette forslag. Vi ser fortsat gerne, at hjemme-

hjælp bliver gratis. Det er på høje tid, at det nu bliver praktiseret pr. 1. juli i år. Vi vil naturligvis gerne have gratis hjemmehjælp for døende, der ønsker at blive i eget hjem, men det kommer helt af sig selv, hvis ældrepackens beslutning om gratis hjemmehjælp føres ud i livet.

Vi opfordrer derfor partierne til at vende tilbage til beslutningerne for ældrepacken og fastholde beslutningen om gratis varig hjemmehjælp.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Da den konservative ordfører i denne sag, fru Merete Aarup, med beklagelse ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Spørgsmålet om betaling for varig hjemmehjælp blev diskuteret indgående i forbindelse med lovforslag nr. L 120, der blev fremsat den 3. december 1986 af daværende socialminister, fru Mimi Stilling Jakobsen, som led i den daværende regerings såkaldte ældrepakke. Forslaget gik ud på, at betalingen blev nedsat til 13 kr. pr. time, og at der højst kunne kræves betaling for 6 timers hjemmehjælp om ugen.

Under udvalgsbehandlingen blev der stillet ændringsforslag om, at denne form for hjemmehjælp skulle være gratis. Det Konservative Folkeparti havde som princip, at der bør være en egenbetaling for en ydelse, der er indkomstbestemt, men netop her indgik vi et forlig, og det stod vi ved.

Det blev senere tilkendegivet, ikke mindst fra de kommunale organisationer og fra visse brugergrupper, at man ikke ønskede denne form for varig hjemmehjælp, og at man ikke ville have en varig hjemmehjælp uden betaling, og det blev fremsat i Folketinget i 1988 og var til første behandling den 22. november 1988.

Nu står vi her med et forslag fra socialministeren, som jeg næsten vil sige er en mellemproportional mellem disse to udgangspunkter, og Det Konservative Folkeparti kan støtte dette. Det indebærer, at man nedsætter det maksimale timetal om ugen, der skal betales for, fra 6 til 3 timer, og det mener vi har en gunstig effekt på samspilsforholdene, som vi er opmærksom på. Samtidig må det også kunne tilgodese nogle af de skruper, som visse brugergrupper, jeg har nævnt, og kommunerne har gjort os opmærksom på der kan være.